

เรื่อง ชนเผ่าม้ง : วิถีชีวิตม้งในปัจจุบัน

รายละเอียด

ชนเผ่าม้ง จากอดีตถึงปัจจุบัน

ภาพสวยงามในอดีตที่ยังคงตรึงอยู่ในหัวใจม้งทุกคน นั่นคือ ชุดม้งที่ยายชราสวมใส่อยู่ เป็นชุดม้งที่ม้งทุกคนต้องสวมใส่ตลอด แต่ปัจจุบันภาพสวย ๆ งาม ๆ เหล่านี้เริ่มสูญหายไปจากสังคมม้ง ส่วนใหญ่จะพบภาพที่สวยงามแบบฉบับปัจจุบันนี้ คือ ภาพสองตายาย แต่งชุดทันสมัยใหม่ แม้ว่าจะเป็นชุดจำลองอยู่บ้านเท่านั้น แต่เมื่อสวมใส่แล้ว รู้สึกสบายมากขึ้น ไม่ต้องลำบากในเวลาทำความสะอาดเสื้อผ้า เป็นเหตุผลประการหนึ่งที่ม้งต้องปรับเปลี่ยนตัวเอง ให้มานุ่งเสื้อผ้าสมัยใหม่ เนื่องจากเสื้อผ้าชุดม้งนั้นต้องเสียค่าใช้จ่ายในการซื้อมากกว่า และต้องนำมาตัดเย็บเป็นชุดใหม่ กว่าที่จะตัดเย็บเรียบร้อย ใช้เวลานาน และเสื้อผ้าม้งนั้นมีความหนามาก ดังนั้นเวลาสวมใส่หน้าร้อน จะยิ่งเพิ่มความร้อนมากยิ่งขึ้น จึงเป็นเหตุผลในการปรับเปลี่ยนตัวเอง และอีกเหตุผลหนึ่ง คือ เวลาเข้าสังคมกับคนอื่นแล้ว ไม่ได้รับการยอมรับ ดังนั้น ม้งจึงต้องมีการปรับเปลี่ยนตัวเอง เพื่อให้เข้ากับสภาพแวดล้อมมากขึ้น

ภาพเด็กม้งที่ทุกคนถูกฝึกมา เพื่อที่จะแบ่งเบาภาระทางครอบครัวเป็นหลัก นั่นคือการทำงานในไร่ ในสวน

ฐานข้อมูลท้องถิ่น จังหวัดกำแพงเพชร-ตาก

สำนักวิทยบริการและเทคโนโลยีสารสนเทศ มหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร

ในอดีตเด็กมั่งจะต้องตื่นแต่เช้า เพื่อที่จะได้ช่วยครอบครัวทำงาน และต้องแบกหลังด้วยกระโถงใบใหญ่กว่าตัวเด็กเสมอ เพื่อที่จะไปแบก พืชไร่ หรือพืชสวนที่ทำไว้กลับมาไว้ที่บ้าน แต่ปัจจุบันภาพเหล่านี้เริ่มจางหายไปพร้อมกับความเจริญทางด้านเทคโนโลยี ความเจริญทางสังคมเริ่มแผ่เข้ามาในชีวิตมั่งในชนบท และสิ่งเหล่านี้เป็นสิ่งแปลกใหม่สำหรับชาวมั่งทุกคน ดังนั้นมั่งเริ่มที่จะมีความนิยมชมชอบสิ่งเหล่านี้ และในที่สุด ชาวมั่งก็ต้องปรับเปลี่ยนตัวเองขึ้นมา เพื่อที่จะได้อยู่ในสังคมอย่างมีความสุข และคิดว่าสิ่งเหล่านี้ คือ สิ่งที่ดี ซึ่งปัจจุบันนี้มั่งหมดยุคการแบกชลอง (กุย) ไป แล้วหันมาเล่นกีฬาตามแบบฉบับของสังคมไทย ถือได้ว่าเป็นความสำเร็จอีกประการหนึ่งของชาวมั่ง

เด็กชายมั่งกับความรับผิดชอบที่ยิ่งใหญ่ แม้ว่าเด็กชายมั่งคนนี้จะตัวเล็กเท่าฟริกซ์หนู แต่ก็มีความหน้าที่ที่ต้องรับผิดชอบต่อครอบครัวของเขา ต้องตื่นนอนแต่เช้าตระเตรียมอุปกรณ์ต่าง ๆ ที่จะนำไปทำไร่ เมื่อตระเตรียมเรียบร้อยแล้ว ก็จะนำไปใส่ในชลอง (กุย) แล้วแบกหลังพร้อมกับธนูคู่กายเด็กชายมั่งทุกคน พร้อมกับจูงเจ้าเพื่อนยาก คือ ควายไปทำงานในไร่ ซึ่งในอดีตนั้นเด็กชายมั่งทุกคนต้องทำเช่นนี้ เพราะเขาเหล่านั้นถูกฝึกมาเช่นนั้น แต่กาลเวลาแปรเปลี่ยนไป สิ่งใหม่ ๆ ก็เข้ามาแทนที่ โดยแทบตั้งตัวไม่ทัน ผู้ปกครองหลาย ๆ คน ต้องส่งลูกหลานของตัวเองเข้าเรียน เพื่อที่จะได้เข้าศึกษาเล่าเรียน ปัจจุบันนี้เด็กชาย-เด็กหญิงมั่งส่วนใหญ่ จะได้เข้าโรงเรียนทั้งหมด ยกเว้นเฉพาะบริเวณที่อยู่ห่างไกลความเจริญมาก หรือโรงเรียนยังเข้าไปไม่ถึงเลยแต่มีส่วนน้อยมาก ส่วนใหญ่แล้วเด็กเหล่านี้จะอ่านหนังสือออกทั้งนั้น

หลังสู้อ่านหนังสือ ค่ำกลาวนี้คงจะหนีไม่พ้นหญิง-ชายมั่งหลายคู่นี้ ทุกวันหลังจากทำงานในไร่เรียบร้อยแล้วพอจะกลับบ้านเพื่อที่จะเก็บแรงไว้พุงนี้อีก วันหนึ่งชาวมั่งส่วนใหญ่ต้องแบกพินจากไร่มาเก็บไว้ที่บ้าน เพื่อที่จะได้เป็นเชื้อเพลิงในการหุงหาอาหารต่อไป ซึ่งในอดีตมั่งนิยมใช้ไม้บรรทุกัมภาระต่าง ๆ แต่ ยกเว้นพิน มั่งจะนิยมแบกพินมากกว่าใช้ไม้บรรทุกัมภาระแล้วมั่งจะมีความอดทน ขยัน ประหยัด ดิ้นรนปากกัดตีนถีบ เพื่อที่จะได้อาหารมาเลี้ยงปากเลี้ยงท้องไปวัน ๆ ใช้ตัวเองเป็นเครื่องจักร แต่ปัจจุบันนี้เทคโนโลยีมีความเจริญก้าวหน้าและครอบคลุมความต้องการของมนุษย์ทุกคน มั่งก็เป็นคนหนึ่งที่ถูกครอบงำด้วยเทคโนโลยีที่สามารถเข้าไปถึงได้เช่นกัน จะเห็นได้จากการเข็นรถเข็น การใช้โทรศัพท์มือถือต่าง ๆ การมีรถยนต์เป็นของตัวเอง การใช้เครื่องเฟอร์นิเจอร์อำนวยความสะดวกต่าง ๆ เป็นต้น

คำสำคัญ : ชนเผ่ามั่ง วิถีชีวิตมั่ง

ที่มา : มูลนิธิกระจกเงา. (2559). โครงการพิพิธภัณฑสถานชาวเขาออนไลน์.

<https://www.openbase.in.th/node/1006>

รวบรวมและจัดทำข้อมูล : กาญจนา จันทร์สิงห์

วันที่ : 2024-09-23

ฐานข้อมูลท้องถิ่น จังหวัดกำแพงเพชร-ตาก

สำนักวิทยบริการและเทคโนโลยีสารสนเทศ มหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร

https://arit.kpru.ac.th/ap2/local/?nu=pages&page_id=2246&code_db=610004&code_type=05

The Office Of Academic Resource Information And Technology